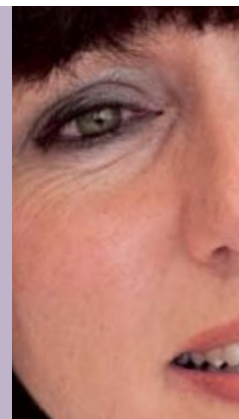

De Mens Achter... is een serie diepte-interviews met bekende of markante mensen. Het gaat in deze gesprekken niet om wat de personen doen, maar om wie ze zijn. Het gaat dus ook niet om de buitenkant, maar juist om die zo interessante binnenkant. Interviewer Frank Rekers sprak dit keer met Marlies van Wijhe. Het gesprek vond plaats bij Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek.

De mens achter...

Marlies van Wijhe

TEKST: FRANK REKERS FOTOGRAFIE: EBEL-JAN SCHEPERS

Marlies van Wijhe (45) is Zakenvrouw van het Jaar 2010. Ze kreeg deze prestigieuze prijs onder meer vanwege de succesvolle focus van haar bedrijf op duurzaamheid en innovatie. Ze is sinds 2000 de vierde generatie aan het roer van het Zwolse familiebedrijf Van Wijhe Verf, dat ze sindsdien een eigen gezicht heeft gegeven. Ze is een gedreven, passievolle vrouw en staat haar mannetje in een mannenbolwerk.

Met een frisse lach vertelt Marlies spontaan over het bedrijf. Meesterkok Michel van Riswijk serveert ondertussen een paar amuses uit om de smaakpapillen op gang te brengen. Het betreft een zacht gegaarde gamba met een tomatenschuim, een tartaar van tonijn met wasabi mayonaise, een marbre van Bonthe Bentheimer landvarken met crème van aceto balsamico en een frisse soep van watermeloen en pomedor tomaat.

“Mijn vader Dick wordt 74 en is adviseerend commissaris. Hij is op de achtergrond aanwezig, mijn zus Marijke zit in de marketing en communicatie. Iedereen is bij het bedrijf betrokken. Ook de kinderen (10 en 13) van mijn zus maken mee dat we het veel over het bedrijf hebben. Ze voelen ook dat er iets is. Mijn missie is dan ook dat ik het bedrijf graag in de vijfde generatie wil zetten”.

Welke invloed hebben je ouders gehad?

“De stimulans van: doe dat wat je graag wilt. Ik was vrij in de richting die ik wilde kiezen, maar moest wel mijn best doen. Ik mocht er niet met de pet naar gooien.” Ze gaat nog een generatie terug, “Mijn opa heeft het mijn vader geleerd en mijn vader mij: ‘slaap er nog eens nachtje over en tel tot tien’. Wij zijn blijkbaar een familie die primair kan reageren. Ik reageer wel primair, maar neem mijn beslissingen niet primair. Verantwoordelijkheidsgevoel hoort ook bij mijn vak. Net als genieten van het leven. Je kunt het tenslotte niet over doen.”

Het gaat om
genieten

Hoe zou jij je zelf willen omschrijven?

“Ik ben een ondernemende vrouw, die enorm probeert te genieten van wat het leven te bieden heeft. Ik heb veel plezier in

het leven, ik geniet en ben ook serieus.

Aan de ene kant probeer ik dingen uit en aan de andere kant ben ik ook weer voorzichtig. Uiteindelijk gaat het altijd om balans hebben en balans zoeken. Ik ben verder eigengereid en eigenwijs. Ik denk niet dat ik een gemakkelijk persoon ben omdat ik zelfstandig mijn weg ga. Uiteindelijk wil ik het wel graag zoals ik dat wil, zoals ik het in mijn hoofd heb. Daarnaast ben ik altijd iemand die kijkt of dingen anders, beter kunnen. Ook wil ik graag controle, een rol als voorzitter past me daarom wel en die rol heb ik dan ook op diverse gebieden.”

Waarom ben je zakenvrouw 2010 geworden?

“Ik zie het als een soort oeuvreprijs. Voor de jury was een aantal aspecten zeer belangrijk. Dat we als bedrijf financieel gezond zijn, zeker in deze periode van crisis. Maar ook dat ik een vrouw ben in een mannenbolwerk en ben de enige met een verffabriek. We hebben duurzaamheid hoog in het vaandel staan. De beeldvorming van verf is niet goed, men vindt dat duurzaamheid en verf niet samen kunnen. Verf is vies, is het beeld dat er is, er is nog veel werk voor mij te doen als dat de definitie is van wat verf is en doet. Dat we een familiebedrijf zijn en aan maatschappelijk verantwoord ondernemen doen, alhoewel ik dat woord hekel”, zegt ze.

“Het moet gewoon onderdeel van je ondernemen zijn.” Met trots vertelt ze: “We hebben een project van kunstschilder Marthijn de Groot ondersteund waarbij randjongeren werden geholpen met hun terugkeer in de maatschappij.”

Wat is de wijze waarop je leiding geeft?

“Ik probeer me aan te passen aan de situatie, zeg maar situationeel leiderschap. Mijn stijl is dat ik mensen vrij laat. Dat vinden ze soms vervelend. Ik heb grenzen, maar meestal moeten ze hun eigen grenzen zoeken. De één kan dat aan en de ander niet. Als mensen dat niet kunnen hebben we een probleem. En als ze het wel aankunnen geniet ik daar enorm van.”

Waar kun je niet tegen?

“Als mensen tegen me zeggen: jij moet. Ik moet van mijzelf ook al heel veel. Ik zit er niet op te wachten als anderen mij dat ook nog eens vertellen. Ik hou ook niet van klagers en zeurders”.

Wat is er de afgelopen tien jaar veranderd?

“Het bedrijf is veel zichtbaarder geworden. Het is verder gegroeid, meer internationaal geworden. Producten zijn veranderd door onder meer wetgeving. We hebben sterke uitbreiding gekregen in het groothandelsnetwerk en we zijn gegroeid in gebouwwolume. In die tijd dat ik hier

zit heb ik een ander managementteam gekregen. Dat was ook een advies van mijn vader.”

Wat is het hoogtepunt geweest?

“Dat is toch wel wat er nu gebeurt doordat ik gekozen ben tot zakenvrouw 2010. Dat geeft ons bedrijf een mooi platform.”

Is er dieptepunt geweest in de afgelopen 10 jaar?

“Dat was de reorganisatie in 2009, iets dat helaas moest. Het ontslaan van mensen vergeet je niet snel, en in ons bedrijf al helemaal niet.”

Wat heeft dat met jezelf gedaan?

“Ik ben me bewuster geworden van mijn verantwoordelijkheid. Dat je vele mensen aan het werk hebt en daarmee de verantwoordelijkheid hebt om het bedrijf gezond te houden.” Marlies kijkt even weg en vervolgt: “Zolang je kan praten over cijfers en personeelskosten blijft het een abstract iets. Zodra je het over mensen en namen hebt dan krijg ik het moeilijk. Dat ben ik niet van mezelf gewend. Ik ben gewend dat ik afstand van dingen kan nemen, maar het werd toen wel heel persoonlijk.”

Als je het leven een cijfer zou willen geven tussen 0 en 10, wat is dat dan? Marlies overdenkt even: “Eigenlijk heb ik weinig om te klagen. Ik heb een prachtige

baan en een mooi bedrijf. Ik ben op een mooie leeftijd en zit op top van mijn kunnen en heb energie te over. Het is gewoon goed. Ik zit wel boven de 8, eigenlijk wel 8,5.”

Waarom is het geen 10?

“Ik geef bijna nooit tienen. Vraag is of ik wel wil dat het beter moet zijn dan 8,5. Ik heb niet meer te wensen. Ik heb wel weinig privéleven omdat ik het zo leuk vind wat ik doe. Momenteel heb ik geen relatie en dat mis ik wel eens. Dat zou nog wel eens leuk zijn.”

Marlies geniet van de dining experience. De Bloemenbeek blijft uitzonderlijk in sfeer, ambiance en voor de innerlijke mens. Voor haar staat geroosterde coquille St. Jacques met Twentse asperges en hollandaise saus. De wijn, een Rosario Reserva Sauvignon Blanc Chili, maakt dit gerecht af.

Waarom is een relatie dan nog niet gelukt?

“Ik en mannen gaan blijkbaar niet zo goed samen, ik en mijn bedrijf gaat beter. Daarvoor ben ik iets te eigengereid. Ik vind het ook niet belangrijk genoeg en heb andere prioriteiten.”

Doe dat wat je leuk vindt en doe waar je gelukkig van wordt

Marlies heeft een passie ontwikkeld voor autoraces en heeft vorig jaar haar racelicentie gehaald. Ze is dan ook regelmatig te vinden op Zandvoort en Van Wijhe Verf sponsort enkele auto's. Welke ander hobby's heeft ze?

“Met stip het werk”, zegt ze met een lach. “De zaak is een hobby. Daar kan ik veel energie insteken. Een weekendje weg met vriendinnen is ook leuk, daarvan kan ik uit

mijn dak gaan. Net als van reizen en culturen ontmoeten.”

Geloof je in leven na de dood?

“Nee en heb dat ook liever niet. Eén leven is goed. Het streven naar het eeuwige leven hoeft van mij niet. Als het klaar is, is het klaar. En als er wel iets zou zijn zou ik het eerst moet zien want ik ben van eerst zien dan geloven.”

Wat zijn momenten dat je ontroerd kunt raken?

“Dat was toen het eerste kind van mijn zus geboren werd. Dat vond ik heel bijzonder. En natuurlijk ook de tweede. Ook het afzwemmen van haar kinderen ontroerde me. Dat mijn zus ging trouwen, dat waren ontroerende momenten. Dan moet ik een traantje wegpikken.”

Aan welke waarden hecht je veel?

“Eerlijkheid.” Alsof deze er met kop en schouders uitspringt blijft het er bij één.

Stel je zou tijdelijk verblijven op onbewoond eiland, je krijgt een rugzakje mee, wat zou je sowieso meenemen in dat rugzakje?

Marlies: “Een stukje Bloemenbeek zou niet onaardig zijn en Michel van Riswijk die zo lekker kookt, zegt ze spontaan.” Al jarenlang komt Marlies en de familie een weekend bij De Bloemenbeek. Ze zijn erg gesteld op de ambiance, de sfeer en het heerlijke eten.

Wat wil jij in het leven nastreven, wat wil je sowieso nog doen?

Ondertussen geniet Marlies van een Texels lam van de BBQ met saus van koriander en met een heerlijke bijpassende Babera d’Alba Tenuta Rocca Italië. Haar gedrevenheid komt naar voren door haar opmerking: “Het is zulk mooi schilderweer.”

Wie is je voorbeeldfiguur?

“Dat is mijn vader Dick, hij is een groot voorbeeld voor me geweest en is dat nog steeds. Het is de manier waarop mijn vader en moeder mij hebben opgevoed. Doe dat wat je leuk vindt en doe waar je gelukkig van wordt, dat is voor mij vrijheid. Daar komt veel van me in terug in wie ben en uiteindelijk geworden ben. Toen ik het roer overnam gaf

m’n vader me mee ‘zorg dat je jezelf blijft’. Woorden die me altijd zijn bijgebleven.”

Wat is je motto?

“Als je doet wat je altijd hebt gedaan, dan krijg je dat wat je altijd hebt gekregen. Dat is nu ook verder in de organisatie kenbaar geworden. Als je niet wilt krijgen wat je altijd hebt gehad. Ik wil me onderscheiden door dingen anders te doen.”

Wat wil je hebben nagelaten?

“Ik hoop dat ik in mijn branche de draai naar duurzaamheid duidelijk heb kunnen maken. Ik maak me zorgen over het opraken van grondstoffen. Als bedrijf moet ik daar ook iets mee. In mijn vakgebied zou ik een bijdrage willen leveren om te innoveren op een manier die minder schade aanricht.”

Tijdens onze dessert, een bloemenbeek koffie Banyuls (een speciale biologische single origin Arabica koffie met enigszins bloesemachtige afdrank) geeft Marlies nog een mooie boodschap voor ondernemers?

“Volg je hart en volg je passie. Meet je eigen geluk niet af aan het geluk van je

buurman”. Om er vervolgens nog een mooie waarde aan toe te voegen. “Wees voor al jezelf, blij dicht bij jezelf en ken je grenzen.”

Marlies van Wijhe draagt de wortels, eigenlijk het DNA mee van een familiebedrijf. De mens achter Marlies van Wijhe is haar familie, haar vader Dick, haar moeder haar zus Marijke maar ook haar opa en de kinderen van Marijke, Bob en Fleur. Dat is de mens achter Marlies van Wijhe. Zij geeft dit op een vakkundige en professionele en bovenal gedreven manier een gezicht. Ze is daarmee ook het gezicht! ■

Tot ziens, Frank Rekers

Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek

De interviews vinden meestal plaats bij Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek in De Lutte. Dit vanwege zijn uitzonderlijke nonchelang chique setting, mooie ligging, perfecte bereikbaarheid en al het goede van het rijke Twentse landleven dat onder supervisie van meesterkok Michel van Riswijk vertaald wordt in gastronomische hoogstandjes.

